

E D V A R D W E I E
(Viggo Thorvald Edvard Weie)
(1879-1943)

Motiv fra Langelinie
o. 1924. Olie på lærred. 156 x 176 cm.

Der er en næsten parisisk stemning over Weie's Langelinie billede. De lyse farver og solens lys der spiller over lærredet, bringer oplevelsen af forår til os, mens de promenerende kvinders lyse kjoler og elegante hatte giver mindelser om Paris. Vi er i København i 1924 på Langelinie – det tætteste man dengang kom på Paris' boulevarder. Men det er ikke det sociale liv der interesserer Weie. Vi kan ikke genkende personerne eller sige hvilken social stand de tilhørte. Det der interesserer Weie, var ikke hvem der var på Langelinie eller hvad de lavede der, men at de var der. Og at det var kunstneren Weie der oplevede det og malede det.

Weie mente at det var poesien der udtrykte tingenes egentlige virkelighed. Dermed mente han at virkeligheden altid opleves fra en synsvinkel, der er altid een der ser, ud fra sit perspektiv. Denne filosofiske erkendelse vandt udbredelse i begyndelsen af vort århundrede. Inden for naturvidenskaberne er Einsteins relativitetsteori udtryk for samme struktur, og i billedkunsten er Picassos og Braques nye stil, kubismen, et af flere opgør med maleriet som naturtro.

Så radikalt gik Weie ikke til værks; han er mere i Cézannes tradition. Ligesom hovedparten af den moderne kunst der fortolker virkeligheden til sit eget sprog, frigør han maleriet fra kun at skulle gengive virkeligheden til at gøre opmærksom sig selv som et sprog. De klart aflæselige penselstrøg er et tegn på at maleriet siger: Jeg er et maleri. Samtidig viser billedet hvordan det er komponeret. Kvinderne er reduceret til geometriske grundfigurer. Skyggerne i forgrunden peger diskret mod forsvindingspunktet i billedet hvor træerne åbner sig mod havet, og to sejl kommer til syne.

Fornemmelsen af en meget kompleks, gennemarbejdet komposition understreger Weies ønske at maleriet skal opleves som musik for øjet. Farverne skulle sidestilles med tonerne fordi farverne ligesom tonerne kan vække sindets stemninger.